

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.V.21.432/2021/3.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Magosi Szilvia előadó bíró

Dr. Puskás Péter bíró

A felperes:

felperes

A felperes képviselője:

Dr. Sipos Ferenc ügyvéd (cím1)

Az I. rendű alperes:

alperes1

A II. rendű alperes:

alperes2

A III. rendű alperes:

alperes3

Az I. rendű alperes képviselője:

ügyvédi iroda (cím2 ügyintéző: dr. Dézsi-Péterfy Ferenc ügyvéd)

A II. rendű alperes képviselője:

ügyvédi iroda1 (cím3; ügyintéző: dr. Nemes Tamás ügyvéd)

A III. rendű alperes képviselője:

ügyvédi iroda2 cím4; ügyintéző: dr. Bihary Ákos ügyvéd)

A per tárgya:

Szavatossági igény

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 57.Pf.632.143/2021/9.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 3.P.22.323/2019/37.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárási költségét 417.000 (négy száz tizenhétezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes mint megrendelő és az I. rendű alperes mint vállalkozó között 2013. október 3-án vállalkozási szerződés jött létre a felperes családi háza épületgépészeti kivitelezési munkái (földszint felületfűtés-hűtés, hőszivattyú telepítés, betonozás és vakolás) elvégzésére. Az épületgépészeti kiviteli tervet a III. rendű alperes 2013. június 10-én készítette el a felperes megrendelése alapján. A hőszivattyút az I. rendű alperes alvállalkozójaként a II. rendű alperes szállította, kötötte be, helyezte üzembe, és 2013. december 10-én kiállította a hőszivattyú telepítési kivitelezői nyilatkozatot. A felperes meghatalmazása alapján az I. rendű alperes járt el az áramszolgáltatónál a gép kedvezményes díjszabású, ún. H-tarifás fogyasztásmérőre kötése érdekében.

[2] Az I. rendű alperes az épületgépészeti rendszert 2014 kora tavaszán adta át a felperesnek.

[3] A felperes az átadást követően észlelte, hogy a hőszivattyú nem működik megfelelően, időszakosan leáll, a kiépített szobatermosztátnak nincs hatása a hőszivattyú működésére.

[4] A felperes a hibákat jelezte az I. rendű alperesnek, aki a II. rendű alpereshez irányította azzal, hogy ő végzi a hőszivattyú garanciális javítását. A II. rendű alperes a hőszivattyún több alkalommal átalakítást hajtott végre, de a hibát nem tudta megszüntetni.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[5] A felperes fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel indult, majd perré alakult eljárásban előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság hibás teljesítésük okán egyetemlegesen kötelezze az alpereseket a hőszivattyú cseréjének és a gépészeti rendszer javításának költsége, összesen 3.333.997 forint megfizetésére, mivel az alperesek a hibás rendszer kijavítására, kicserélésére nem voltak hajlandók.

[6] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy a felperes által megjelölt hiba semmilyen összefüggésben nincs a kivitelezési munkáival, az a vállalkozási szerződésen kívül eső elektromos ellátásra vezethető vissza, aminek tervezése és kivitelezése nem volt kötelessége, ez nem tartozott a vállalkozási szerződés keretihez. Állította, hogy a vállalkozási szerződésből eredő kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tett. Vitatta, hogy helye lenne az alperesek egyetemleges kötelezésének.

[7] A II. és III. rendű alperesek azzal védekeztek, hogy a tapasztalt jelenségek nem a hőszivattyú hibájából adódnak, hanem abból erednek, hogy az ingatlanban alulméretezett volt az elektromos betáplálás. Nem volt feladatuk az elektromos rendszer kiépítése, vizsgálata,

módosítása. A II. rendű alperes a berendezés összeszerelését követő üzembe helyezést vállalta, nem komplett kivitelezést. A III. rendű alperes pedig a szivattyú és a hozzá tartozó rendszer tervezését végezte, az elektromos rendszer megtervezésére és kiépítésére a munkája nem terjedt ki.

[8] Az alperesek elévülési kifogást terjesztettek elő, amit arra alapítottak, hogy a hiba kifogásolására nyitva álló határidő 2014. május 2-án kezdetét vette, a felperes viszont a készülék H-tarifára való jogosultságának hiányát csak az ötéves elévülési idő letelte után, a 2019. szeptember 27-i tárgyaláson kifogásolta. Hangsúlyozták, hogy a hőszivattyút a felperes választotta ki. A II. rendű alperes állította, hogy már a hőszivattyú üzembe helyezésekor jelezte a felperesnek a villamos csatlakozás alulméretezettségéből adódó problémát.

Az első- és másodfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. rendű és a III. rendű alperest a kereset szerint marasztalta, míg a II. rendű alperessel szemben a keresetet elutasította.

[10] Az ítélet indokolásában foglaltak szerint a felperes nyilatkozatait akként vette figyelembe, hogy a keresetében az alpereseket a hőszivattyú cseréjének és a gépészeti rendszer javításának költsége megtérítésére kérte egyetemlegesen kötelezni, hibás teljesítésükre és arra tekintettel, hogy nem tettek eleget a kijavítási, kicserélési kötelezettségüknek.

[11] Az elsőfokú bíróság a perben beszerzett szakvélemény alapján a Ptk. 305. § (1) bekezdésére, 305/A. § (2) bekezdésére figyelemmel megállapította a hibás teljesítés tényét. Hibásnak ítélte a fűtési rendszer hidraulikáját, valamint a készülék villamos betáplálási igényének meghatározását és kiépítését. Megállapította, hogy a hidraulika tekintetében az I. rendű alperes nem megfelelő kivitelezést végzett. A III. rendű alperes gépészeti terve nem tartalmazott önálló villamos adatszolgáltatást, így nem felelt meg az építőipari kivitelezési tevékenységről szóló 191/2009. (XI. 13.) Korm. rendelet 1. számú mellékletében foglaltaknak. A II. rendű alperes elvégezte a beüzemelését a rendelkezésre álló, elégtelen villamos betáppal. A berendezés üzembe helyezése és átadása megtörtént anélkül, hogy a villamos problémára megoldást találtak volna.

[12] Az elévülési kifogást az elsőfokú bíróság a hibás teljesítés tényéből kiindulva a Ptk. 308. § (3), (4) bekezdése, 685. § e) pontja alkalmazásával bírálta el. A teljesítés időpontjának az alperesek által megjelölt időpontot (2014. május 2.) tekintette. Figyelemmel volt arra, hogy ezt követően a felperes haladéktalanul jelezte a hibákat az I. rendű alperesnek. A szivattyút ötször javították és a hatodik alkalommal derült ki, hogy a hiba oka a nem megfelelő betáplálás. A sorozatos javítások folytán az elévülési jellegű szavatossági határidő többször újra kezdődött. A felperes nyilatkozata szerint két évvel a teljesítés után derült ki az elektromos betáplálás elégtelensége. Ehhez képest a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel 2017. február 2-án határidőben érvényesítette a felperes a szavatossági igényét. A hiba további oka, illetve a hiba kijavításának akadályai a perben derült ki, így az igénye nem enyészett el.

[13] Az elsőfokú bíróság értékelte, hogy a perben kirendelt igazságügyi szakértő elháríthatónak tartotta a hibákat, és annak konkrét módját, becsült költségét is meghatározta. A szakvélemény szerint a hőszivattyú megfelelő működésének biztosításához az áramszolgáltatótól kérni kell a villamos teljesítmény bővítését, majd újonnan ki kell építeni a berendezéshez menő teljes épületen belüli villamosvezeték hálózatot. A kiegészítő szakvéleményében ugyanakkor a szakértő úgy foglalt állást, hogy a berendezés a teljesítéskor nem felelt meg a H-tarifára vonatkozó követelményeknek és mivel e kedvezményes tarifával történő működtetése jogszerűen nem lehetséges, a cseréje indokolt.

[14] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a Ptk. 306. § (3) bekezdése alapján jogosult a hibát a kötelezett költségére mással kijavíttatni. A felperessel a II. rendű alperes nem állt szerződéses jogviszonyban, de az I. rendű alperes a Ptk. 391. § (3) bekezdése alapján úgy felel a II. rendű alperesért, mintha a munkát maga végezte volna. Az I. rendű és a III. rendű alperes a felperes által benyújtott árajánlatban megjelölt 3.333.997 forint költség megtérítésére egyetemlegesen köteles.

[15] Az I. rendű és a III. rendű alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta és a keresetet teljesen elutasította.

[16] A jogerős ítélet indokolásában tényként állapította meg, hogy a perben lefolytatott szakértői bizonyítás alátámasztotta az alperesek hibás teljesítését. A fellebbezésekben foglaltakhoz képest a III. rendű alperes elévülési kifogását vizsgálva rámutatott, hogy közte és a felperes között a Ptk. 408. § (1) bekezdése szerinti tervezési szerződés jött létre, ezért a szubjektív elévülési határidő kezdő időpontjára a Ptk. 410. § (1) bekezdésének speciális szabálya az irányadó. A III. rendű alperes 2013. június 10-én szolgáltatotta a tervet, de a teljesítés három éven belül megkezdődött, így az elévülés kezdő időpontja az esetben is a kivitelezett szolgáltatás teljesítésének időpontja, azaz 2014. május 2. napja. A felperes a Ptk. 308. § (4) bekezdése szerint ettől számított két éven belül, azaz 2016. május 2-ig érvényesíthette a szavatossági igényét. Nincs peradat arra, hogy eddig az időpontig (és arra sincs, hogy a bírósági eljárás megindításáig) a III. rendű alperes felé a rendszer bármilyen hibája kapcsán szavatossági igényt jelentett volna be, érvényesítette volna a hibás teljesítésből eredő jogait. A Ptk. 308/A. § (1) bekezdésében megjelölt jogvesztő határidő pedig a teljesítéstől – amely a tervek esetében 2013. június 10. napja volt – számítandó, ezért a követelése 2016. június 10. napján mindenképpen elévült. A III. rendű alperessel szemben az igénye a Ptk. 325. § (1) bekezdése értelmében bírósági úton nem érvényesíthető.

[17] A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy a felperes által csatolt árajánlatban szereplő, a módosított keresetben érvényesített összeg az eredetileg megrendelt és beépített hőszivattyútól eltérő típusú, H-tarifás működtetésre is alkalmas berendezésre, valamint az azzal együttműködő szabályozásra, az ahhoz szükséges hidraulikai módosításokra, azaz az ahhoz kiépítendő, szabályozható hőközpont kialakítására, továbbá a H-tarifás ügyintézésre vonatkozó összeget foglalta magában. A felperes a 2020. október 6-i tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy keresetében nem a készülék kijavítását, nem is a kicserélését, hanem a kicserélés díját kéri az alperesektől. A Ptk. 305. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja, 305. § (3) bekezdése ennek érvényesítésére nem ad lehetőséget, hiszen a felperes igénye nem kijavítás vagy annak költsége, de nem is csere vagy árleszállítás. A felperes olyan költségeket kíván az alperesekre terhelni, amely az eredeti szerződéses tartalomnál korszerűbb rendszert eredményez, valamint az azóta is változott jogszabályi környezet miatt újabb előírásoknak felel meg. A felperes által érvényesített összeg nem az eredeti szerződéses tartalomnak megfelelő teljesítés ellenértéke, márpedig egy magasabb színvonalú berendezés, valamint ahhoz kapcsolódó rendszer kivitelezésének költsége az alperesekkel szemben teljes egészében nem érvényesíthető, az értéknövekedés megfizetésére az I. rendű alperes nem kötelezhető. A másodfokú bíróság az alperesek hibás teljesítésére hivatkozással nem látott jogszabályi lehetőséget az egyetemleges marasztalásra. A keresetet mindezekre tekintettel az I. rendű alperessel szemben is alaptalannak ítélte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[18] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az I., III. rendű alperesek egyetemleges kötelezését kérte 3.333.997 forint megfizetésére. A másodlagos felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult.

[19] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság jogszabálysértően állapította meg, hogy a követelés a III. rendű alperessel szemben elévült, az I. rendű alperessel szemben pedig jogszabályon kívüli a jogcíme. A jogerős ítélet a III. rendű alperes vonatkozásában a Ptk. 308/A. § (1) bekezdését, 308/B. §-át, 326. § (2) bekezdését, 410. § (1) bekezdését, a 181/2003. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm rendelet) 3. § (1) bekezdés *b)* pontját, az I. számú Polgári Gazdasági Elvi Döntés (I. számú PED-GED) II. és IV. pontjában foglaltakat, míg az I. rendű alperes vonatkozásában a Ptk. 306. § (3) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését sérti.

[20] A felperes rámutatott arra, hogy a jogerős ítélet önellentmondó, mert a másodfokú bíróság a kivitelezés teljesítésének időpontját (2014. május 2.) és a terv szolgáltatásának időpontját (2013. június 10.) is az elévülés kezdő időpontjaként állapította meg. Az utóbbi megállapítás nem felel meg a Ptk. 410. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

[21] A felperes sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem alkalmazta a Korm. rendelet 3. § (1) bekezdés *d)* pontját, amely szerint a hőtermelő berendezések, hőcserélők kötelező jótállási ideje öt év. Így figyelmen kívül hagyta, hogy a Ptk. 308/A. § (1) bekezdése alapján, ha a kötelező alkalmassági idő három évnél hosszabb, az igény érvényesítésére ez a határidő az irányadó.

[22] Nem alkalmazta a másodfokú bíróság a Ptk. 308/B. §-át sem, jóllehet az I. rendű alperes ellen tagadhatatlanul határidőben történt a szavatossági igény érvényesítése, a szakértő pedig igazolta, hogy a terv hibája közvetlen összefüggésben van a kivitelezés hibájával.

[23] A felülvizsgálati kérelem értelmében a másodfokú bíróságnak a Ptk. 326. § (2) bekezdését is alkalmaznia kellett volna. A terv hibája ugyanis csak akkor volt felismerhető, amikor arra szakértő mutatott rá. Ez a menthető oka annak, hogy a III. rendű alperessel szemben nem volt határidőben érvényesíthető a követelés. A hivatkozott jogszabály alapján egy éven belül akkor is fel lehetett vele szemben lépni, ha a Ptk. 308/A. § alapján nem tekinthető már eleve határidőben érvényesítettnek a követelés.

[24] A felperes szerint a kivitelezés a terv szolgáltatásától számított három éven belül megkezdődött, ezért a Ptk. 410. § (1) bekezdése alapján az elévülés a kivitelezési szolgáltatás teljesítésének időpontjától (2014. május 2. napjától) kezdődik. A másodfokú bíróság elfogadta, hogy menthető okból nem tudta érvényesíteni az igényét, hiszen a jogerős ítéletben az elévülés kapcsán maga is a Ptk. 308. §-ára hivatkozott. Így viszont érthetetlen, hogyan állapíthatta meg, hogy az elévülés bekövetkezett, amikor a terv tekintetében az elévülési idő 2017. május 2-án járt le. Az I. számú PED-GED II. és IV. pontja értelmében az igénye az igényérvényesítési akadály elhárultát (a szakértő véleményének megismerését) követő három hónapon belül akkor is érvényesíthető volt, ha még nem perelte volna be a III. rendű alperest. Az elévülés fogalmilag kizárt, hiszen a III. rendű alperessel ekkor már perben állt.

[25] Az I. rendű alperes vonatkozásában a felülvizsgálati kérelemben a felperes arra mutatott rá, hogy a keresetében a hőszivattyú cseréjének és a gépészeti rendszer javításának költsége megtérítésére kérte kötelezni az alpereseket és az elsőfokú bíróság is ezen okból ítélte meg a követelését. Az alperesek nem voltak hajlandók kijavításra, kicserélésre, ezért a Ptk. 306. § (3) bekezdése szerinti költség megtérítését kérte. Nincs adat arra, hogy a keresete jogalapját a 2020. október 6-i tárgyaláson megváltoztatta volna, vagy módosította volna a kereseti kérelmét. A másodfokú bíróság laikus, jogi képviselő nélkül eljáró peres fél egyszeri, tévedésből eredő, rossz szóhasználatát emelte ki és tette az ítélete alapjává, szemben a per egésze alatt előadottakkal, az írásbeli keresetben foglaltakkal, és az elsőfokú ítélettel. Nem díjat kért a keresetében a Ptk. 306. § (3) bekezdése alapján, hanem a költsége megtérítését és az elsőfokon eljáró bíróság sem díjat ítél meg a részére, hanem költséget.

[26] A felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság elmulasztotta a Pp. 206. §-ában foglalt kötelezettségét, amikor egy rossz szóhasználatra koncentrálna „elfelejtette” az évekig folyamatban volt per anyagát és nem a meghozott ítéletet bírálta felül. Ha a törvény szellemének megfelelően jár volna el, értékelnie kellett volna, hogy a törvény szerinti formában, jogcímen érvényesítette az igényét és az elsőfokú bíróság is a törvénynek megfelelő ítéletet hozott.

[27] A Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltak megsértését a felperes azzal indokolta, hogy a másodfokú bíróság nem indokolta meg, miért nem vette figyelembe a nyilatkozatait, miért zárta ki az értékelési körből a beadványai jogcímre vonatkozó adatait, a keresetlevél adatát és az elsőfokú ítélet jogcímre vonatkozó indokait. Nem indokolta meg azt sem, hogy ha egyszer már megállapította az elévülés kezdetének időpontját 2014. május 2. napjában, akkor miért tért el attól, miért mellőzte az új elévülési időpont megállapításánál a Ptk. 410. § (1) bekezdésének szabályait. A jogerős ítélet annak indokait sem tartalmazza, hogy miért nincs jogszabályi alapja az alperesek egyetemleges marasztalásának, miért fogadta el a másodfokú bíróság azt az alperesi érvelést, hogy a követelése meghaladja a szerződés szerinti teljesítési értéket. A peranyagból és a szakvéleményből egyértelműen kitűnően az eredeti szerződési tartalom túl az alperesek H-tarifás rendszerre való alkalmasságot is vállaltak. Nem érthető a másodfokú bíróságnak az az álláspontja, miért ne lehetne drágább az eredeti „kontármunka” díjánál a más által történő javítás költsége.

[28] Az I. és III. rendű alperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Kúria döntése és jogi indokai

[29] A Pp. 270. § (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A felperes a rendkívüli perorvoslatát megalapozó jogsértést abban határozta meg, hogy a másodfokú bíróság egyrészt tévesen ítélte meg a szavatossági követelése érvényesíthetőségének határidejét, másrészt tévesen állapította meg, hogy nem létező szavatossági jogot érvényesített. A Kúria ezért a Pp. 275. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően eljárva ebben a keretben vizsgálta felül a jogerős ítéletet.

[30] A felülvizsgálati kérelem alapos, a jogerős ítélet a következők miatt jogszabálysértő.

[31] Az ügyben az elsőfokú bíróság nem vizsgálta külön-külön az I. rendű és a III. rendű alperesekkel szemben a szavatossági követelés elévülését. A fellebbezésben foglaltak alapján a másodfokú bíróságnak ebben a kérdésben a III. rendű alperes vonatkozásában kellett állást foglalnia. A jogerős ítéletben helyesen hivatkozott arra, hogy a tervezési szerződésre speciális törvényi rendelkezés vonatkozik, a Ptk. 308/A. § (1) bekezdését azonban nem ennek megfelelően értelmezte.

[32] A Ptk. 410. § (1) bekezdése alapján a terv hibája miatt érvényesíthető szavatossági jogok elévülési idejének kezdete – ha a kivitelezés a terv szolgáltatásától számított három éven belül megkezdődik – a terv alapján kivitelezett szolgáltatás teljesítésének időpontja. E speciális rendelkezés a tervezési szerződés hibás teljesítése esetén akként érvényesül, hogy a Ptk. 308. §-ának és 308/A. §-ának alkalmazása során a teljesítés időpontjának nem a terv szolgáltatásának időpontja, hanem a terv alapján kivitelezett szolgáltatás teljesítésének időpontja minősül. Az adott esetben ennek megfelelően 2014. május 2. napja az az időpont, amelytől a szavatossági jogok érvényesítésének határidejét számítani kell. Amennyiben a felperes az igényét menthető okból nem tudta érvényesíteni, és a Ptk. 308/A. § (1) bekezdésében írt feltételek fennállnak, ettől az időponttól számítottan a felperes szavatossági követelésének bírósági úton való érvényesítéséig három év nem telt el.

[33] A másodfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a terv hibája a jellegénél vagy a dolog természeténél fogva a III. rendű alperes teljesítésével kapcsolatban felismerhető volt-e a Ptk. 308. § (4) bekezdésében meghatározott határidőn belül, amennyiben igen mely időpontban,

illetve fennállnak-e a Ptk. 308/A. § (1) bekezdése alkalmazásának feltételei, amely esetben a perbeli követelés nem évült el.

[34] A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben a Korm. rendelet 3. § (1) bekezdés b) pontját a jogerős ítélet nem sérti, e jogszabályi rendelkezést ugyanis a jelen ügyben nem kellett alkalmazni, mert a felperes egyrészt nem jótállási igényt érvényesített, másrészt a hivatkozott jogszabályi rendelkezés csak a hatályba lépését, 2014. április 9-ét követően kötött szerződésekre alkalmazandó. Az épületszerkezetek és azok létrehozásánál felhasználásra kerülő termékek kötelező alkalmassági idejére vonatkozó rendelkezéseket más jogszabály, a 11/1985. (VI. 22.) ÉVM-IpM-KM-MÉM-BkM együttes rendelet tartalmazza.

[35] A felperes a felülvizsgálati kérelmében alappal hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperessel szembeni keresetét jogszabálysértően utasította el a másodfokú bíróság.

[36] A 2020. október 6-án előterjesztett személyes nyilatkozata szerint a felperes nem arra alapította a szavatossági igényét, hogy a H-tarifa alkalmazhatóságának nem felel meg a rendszer, és egyértelműen nyilatkozott, hogy kártérítési igényt nem érvényesít. A másodfokú bíróságnak e nyilatkozatok figyelembevételével [Pp. 3. § (2) bekezdés] kellett volna vizsgálnia az I. rendű, illetve a III. rendű alperes szerződéses kötelezettségének teljesítését.

[37] Az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte, hogy a felperes keresetében az alperesek hibás teljesítésére alapítottan a hiba kijavításának költségeit kérte megtéríteni. Ilyen szavatossági jog érvényesítése a Ptk. 306. § (3) bekezdése alapján lehetséges. A felperes javítási költségre az eredeti szerződéses tartalomnak megfelelő műszaki színvonal eléréséhez szükséges mértékben jogosult lehet. A másodfokú bíróság eltérő jogi álláspontja folytán nem vizsgálta érdemben, hogy a felperes javítási költség iránti igénye alapos-e és mennyiben.

[38] A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[39] Az új eljárás során a másodfokú bíróságnak vizsgálnia kell az ügy érdemében hozott döntéssel szemben előterjesztett fellebbezési hivatkozásokat és állást kell foglalnia arról, hogy a III. rendű alperessel szemben előterjesztett követelés vonatkozásában nyugodott-e az elévülés, a követelt javítási költség megilleti-e a felperest.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

1959. évi IV. törvény 306. § (3) bekezdés, 308. §, 308/A. § (1) bekezdés, 410. § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

Ha a kivitelezés a terv szolgáltatásától számított három éven belül megkezdődött, a tervezési szerződés hibás teljesítése esetén a Ptk. 308. §-ának és 308/A. §-ának alkalmazása során nem a terv szolgáltatásának időpontja, hanem az annak alapján kivitelezett szolgáltatás teljesítésének időpontja minősül a teljesítés időpontjának.

Záró rész

[40] A hatályon kívül helyezésre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati eljárási költséget a Pp. 275. § (5) bekezdése alapján csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. Az I. és III. rendű alpereseknek a felülvizsgálati eljárásban nem merült fel költségük. A felperest képviselő ügyvéd munkadíjáról a Kúria a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése szerint határozott. A felperes felülvizsgálati eljárási költsége az ügyvédi munkadíj mellett a megfizetett 333.400 forint felülvizsgálati eljárási illetéket is tartalmazza.

[41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[42] A végzés ellen a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontjára figyelemmel nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2022. szeptember 29.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Puskás Péter s.k. bíró